

[Indenrigsministeren.]

hele vor folkelige Udvikling og i høj Grad paa Grund af den Virksomhed, som nogle af de Mænd, der har været afgørende for vor folkelige Udvikling, har udfoldet, saaledes at de ansvarsbevidste Forældres Ret ikke trædes nærmere end absolut nødvendigt i det givne Tilfælde ud fra de samfundsmæssige Synspunkter, som alle maa erkende eksisterer i Forholdet over for Børnene.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Lisbet Hindsgaul) udtalte Bekymring for, at Gennemførelsen af et saadant Forslag skulde virke ødelæggende for det gode private Initiativ paa dette Omraade. Maa jeg i denne Forbindelse udtale, at jeg personlig ved forskellige Løjligheder har iagttaget f. Eks. det Arbejde, der i Storkøbenhavn udføres af Menighedsplejen gennem Børneplejestationer, og efter mit Skøn har det Arbejde, Menighedsplejen har taget op, været det mest samfundsgavnligt og dybestgaaende sociale Arbejde, jeg har set udført, et Arbejde, der ikke kan værdsættes og paaskønnes nok, og jeg tror rigtignok ikke, at man i de Kredse ser hen til denne Lov som en Lov, der skulde virke ødelæggende i den Henseende. Forleden Dag overværede jeg Aabningen af en af de nye Børneplejestationer, og dér erfarede jeg netop, at man tværtimod saa hen til dette Lovforslags Gennemførelse med de allerstørste Forventninger. De Spørgsmaal, der eventuelt maatte komme i Betragtning i denne Forbindelse, er jeg selvfølgelig ogsaa villig til at drøfte i det kommende Udvalg, men jeg maa maaske henlede Opmærksomheden paa, at Forholdet i Almindelighed er det — jeg kender kun Forholdene her i København; saa vidt jeg ved, findes der kun tilsvarende Børneplejestationer i Aarhus —, at der allerede nu er etableret et fortræffeligt Samarbejde mellem Menighedsplejernes Børneplejestationer og de kommunale Myndigheder, som administrerer Forsorgsloven.

Det er selvfølgelig rigtigt, at det vanskeligt paa Forhaand kan siges helt bestemt, hvor meget en saadan Lov kommer til at koste, selv om der i Sundhedsstyrelsens Indstilling til Ministeriet findes Oplysninger, som i hvert Fald tyder paa, at det kun vil komme til at dreje sig om re-

lativt meget smaa Beløb, ogsaa hvis Loven bliver gennemført fuldt ud overalt i Landet. Jeg tror derfor ikke, Loven vil afstedkomme Ængstelse i ret mange Kredse. Den ærede Ordfører for Det konservative Parti (Lisbet Hindsgaul) brugte her Udtrykket: „i borgerlige Kredse“. Jeg maa maaske i Parentes indskyde den Bemærkning, at jeg personlig meget vilde ønske, at vi, i alt Fald her i Rigsdagen, kom bort fra Begrebet: de borgerlige Kredse. Det er jo saa lykkeligt her i Danmark, at vi uden Hensyn til social Stilling og sociale Kaar alle sammen med Stolthed føler, at vi er danske Borgere. Dette grimme Honnette-Ambitionsbegreb „Borgerlige Kredse“ forfalsker hele det Folkelighedsbegreb, vi gerne efterhaanden alle sammen skulde være naaet hen til.

Den ærede Ordfører for Det konservative Parti udtalte endelig Ønske om, at Menighedssygeplejerskerne skulde have Adgang til Kursus i denne Forbindelse. I Øjeblikket bestaar der ikke saadanne Kursus, men naar de eventuelt bliver en Kendsgerning, ser jeg ikke, der skulde være nogen Hindring for, at Menighedssygeplejersker, hvoraf i hvert Fald en betydelig Del ogsaa har den almindelige autoriserede Sygeplejeuddannelse, skulde have Adgang til disse Kursus paa de Betingelser, som i øvrigt kommer til at foreligge.

Den ærede Ordfører for Det radikale Venstre (Gunnar Fog-Petersen) udtalte Ønsket om, at Staten maatte overtage en større Andel af Udgifterne end den Halvdelen, der er foreslaaet i Lovforslaget, og det kan man selvfølgelig altid drøfte. Jeg er dog paa dette Omraade som paa alle Omraader, hvor den kommunale Administration er afgørende, Tilhænger af, at de, der administrerer, ogsaa er betydeligt interesserede i en god økonomisk Administration. Om dette netop finder sit Udtryk ved, at Udgifterne fordeles efter Halvdelen eller efter en anden Brøk, kan der selvfølgelig være forskellige Meninger om. Paa Forhaand synes jeg for Resten ikke, man kan afgøre, ad hvilken Vej Byerne eller Landet kommer til at betale mest. Det er givet, at Udgifterne til Sundhedsplejersker og Børneplejestationer altid vil blive betydelige i de større Byer, og jo større Del der betales af de paagældende Kommuner,